

Mặt thật của Mặt Trận Hoàng Cơ Minh: *Hèn hạ, vô liêm sỉ và tay sai Việt cộng*

Lời mở đầu:

Dear Nguyễn Thanh Tú,

Chú gửi cho Tú xem bài viết của Luật sư Nguyễn Văn Chức viết về Việt Tân từ năm 2004, cháu in ra để hôm nào họp báo thì phát cho những ai còn mù mờ Đảng Việt Tân.

Chú quen biết với luật sư Chức từ khi còn ở Sài Gòn trước năm 1975. Ông là người viết chính luận và phiếm rất nổi tiếng (dưới bút hiệu VIP K K).

Luật sư Chức, nguyên là Thượng Nghị sĩ VNCH, tham gia Mặt Trận Hoàng Cơ Minh hết sức nồng nhiệt. Khi chú rời từ Virginia về Houston năm 1983, chú cho luật sư Chức biết Mặt Trận Hoàng Cơ Minh là Mặt Trận Bịp đó thì luật sư Chức hết sức giận dữ, bởi vì luật sư Chức nghĩ rằng chú có ý xuyên tạc. Chú đem chuyện chú từng bàn bạc với Phó Đề đốc Hoàng Cơ Minh về quy luật Kháng Chiến và chứng minh cho ông HCM biết đường lối nóng vội, tuyên truyền láo sã đưa đến đổ vỡ khi bị rơi mất nạ, nhưng luật sư Chức vẫn nồng nhiệt tin vào Kháng Chiến HCM. Khi sự tan vỡ giữa ông HCM và ông Phạm Văn Liễu xảy ra, luật sư Chức vẫn viết bài bào chữa cho Mặt Trận HCM. Cho tới khi sự thật đã rõ ràng thì luật sư Chức mới trở thành người mặt sát Việt Tân (hậu thân của Mặt Trận HCM) một cách thậm tệ. Và luật sư Chức quay lại làm hòa với chú và trở nên thân thiết hơn xưa. Ông còn khen chú là người sáng suốt.

Tới giờ này còn có những phần tử ủng hộ Việt Tân vì họ cố đấm ăn xôi hoặc đã bị Việt Cộng cấy sinh tử phù, nên không còn lương tri nữa.

Chú khen cháu thông minh, biết dùng luật pháp Hoa Kỳ để buộc Việt Tân phải giải thể, vì Việt Tân đã bị Việt Cộng sai khiến mà những nhà hoạt động nhân quyền, hoạt động cách mạng đòi lật đổ cộng sản ở hải ngoại thì để cho Việt Tân mặc sức tung hoành. Thật là buồn và đáng tiếc.

Dưới đây là bài viết của luật sư Nguyễn Văn Chức:

Mặt thật của Mặt Trận Hoàng Cơ Minh: Hèn hạ, vô liêm sỉ và tay sai Việt cộng

Người chuyển



Tôi nhận được tài liệu (bài thuyết trình và hình ảnh) về buổi ra mắt ngày 19/9/2004 của đảng Việt Tân tại Đức Quốc. Đoàn viên của mặt trận Hoàng Cơ Minh gửi cho tôi. Họ yêu cầu tôi lên tiếng. Tôi thấy có bốn phần.

Ý NIỆM ĐẢNG VÀ Ý NIỆM MẶT TRẬN

Quyển Lịch Sử Đảng cộng sản Việt Nam, tủ sách giáo khoa Mác Lê-nin do Hà Nội xuất bản năm 1979, đã viết rõ: đảng là chiến lược (stratégie), mặt trận là chiến thuật (tactique). Đảng là trường kỳ, mặt trận là giai đoạn.

Từ 1930 cho đến 1975, đảng CS Đông Dương đã đề ra ít nhất 6 mặt trận hoặc phong trào: Mặt Trận Phản Đế Đông Dương, Mặt Trận Dân Chủ Đông Dương, Mặt Trận Việt Minh, Phong Trào Hòa Bình, Mặt Trận Tổ Quốc VN và Mặt Trận Giải Phóng Miền Nam.

Mỗi mặt trận có nhiệm vụ phục vụ cho chiến lược của đảng trong một giai đoạn. Xong nhiệm vụ, nó bị đảng khai tử. Hiện nay, trong số những mặt trận do đảng CS Đông Dương đề ra, chỉ còn một mặt trận, đó là Mặt Trận Tổ Quốc VN. Điều 9 của hiến pháp Việt Cộng đã nâng nó lên hàng định chế của nhà nước, với nhiệm vụ giúp đảng thực thi chiến lược của đảng và kiểm soát sự trung thành của nhân dân đối với đảng. Luật Bầu Cử Quốc Hội của Việt Cộng còn dành cho nó (tức Mặt Trận Tổ Quốc) một vai trò rất lớn -gần như quyết định- nơi điều 4, điều 12 và 25.

LỊCH SỬ GỌI VỀ

Đảng ta là một bộ phận khăng khít của đảng CS Quốc Tế, có nhiệm vụ lãnh đạo các phong trào đấu tranh chống đế quốc Pháp tại ba xứ Đông Dương.

Lời tuyên xưng nói trên của bọn Hồ Chí Minh và đảng CS của y đã được khẳng định nhiều lần dưới nhiều hình thức khác nhau, trong cơ man sách vở, tài liệu và văn kiện đảng.

Hôm nay, đảng Việt Tân của bọn Hoàng Cơ Minh cũng cùng một tuyên xưng đó đối với bạo quyền trong nước: làm tay sai cho bạo quyền, xâm nhập các phong trào đấu tranh tại hải ngoại, biến Người Việt Ty Nạn thành Việt Kiều, tiến tới hòa hợp dân tộc theo đường lối của bạo quyền.

Gọi đó là canh tân!

Canh tân, hoặc cải cách, cùng nghĩa với cải lương.

Thập niên 1930, trong những Án Nghị Quyết hoặc Chương Trình Hành Động hoặc Lời Kêu Gọi Quần Chúng nổi dậy chống Pháp, Hồ Chí Minh và đảng CS của y đã dùng hai chữ cải lương để lên án chính sách Pháp-Việt Đê Huê của bọn Việt gian, một bọn không chủ trương lật đổ bộ máy thống trị của thực dân Pháp mà chỉ đòi canh tân để duy trì bộ máy thống trị của thực dân Pháp.

Chúng ta hãy nghe (nguyên văn):

“Mục đích nó là lừa dối dân cây các nơi và tán loạn tranh đấu khắp nơi. Đó là cái kế mượn danh quần chúng mà phá tranh đấu quần chúng. Đồng thời để quốc chủ nghĩa lại thả bọn địa chủ phú nông, quốc gia cải lương ra hoạt động hết sức để phá hoại cách mạng. Bọn Lập Hiến ở Nam Kỳ, tức là bọn Bùi Quang Chiêu, Nguyễn Phần Long, không ngày nào là không khoe khoang ca tụng những hội đồng cải cách, hội đồng quản hạt đối với thợ thuyền dân cây. Bọn Huỳnh Thúc Kháng (Trung Việt), bọn Phạm Quỳnh (Bắc Kỳ) cũng bung lập hiến với cải lương nói hàng ngày rất náo nhiệt.”
(Lịch Sử Đảng cộng sản Việt Nam, Trích Văn Kiện Đảng, Nhà Xuất Bản Giáo Khoa Mác Lê Nin, Hà Nội 1979, Tập Một, trang 71)

Và chúng ta hãy nghe (nguyên văn):

“Bọn quốc gia cải lương như Bùi Quang Chiêu, Huỳnh Thúc Kháng, Nguyễn Văn Vĩnh, nhất là bọn tả như Dương Văn Giáo, v.v. cũng giả ra bộ xăng xe phản đối để quốc là người chủ của chúng nó để cướp ảnh hưởng trong quần chúng, để củng cố nền thống trị của đế quốc, phong kiến” (sách đã dẫn, trang 120)

SỰ THẬT TRƯỚC MẮT

Đến đây, sự thật đã hiện lên. Đến đây, chúng ta nhìn thấy rõ thân xác cùi hủi Việt Tân của bọn Hoàng Cơ Minh: Một lũ tay sai của Việt Cộng giả bộ xăng xe phản đối Việt Cộng là chủ của chúng nó, để cướp ảnh hưởng trong quần chúng, nhằm củng cố nền thống trị của bạo quyền Việt Cộng.

Khi lên án một đoàn thể tại hải ngoại là tay sai Việt Cộng, chúng ta thường thận trọng. Nhưng đối với bọn Hoàng Cơ Minh, chúng ta không cần phải thận trọng. Quá khứ của họ là bằng chứng vô giá.

Kháng chiến ma, hù dọa đồng bào hải ngoại, làm tiền đồng bào hải ngoại, lường gạt tiền đóng góp của đồng bào hải ngoại chia nhau bỏ túi, đánh phá Người Việt Tỵ Nạn, rước đèn trung thu nón cối, ca tụng Hồ Chí Minh có công với dân tộc Việt Nam. Vân vân và vân vân. Rồi vụ Trần Trường treo ảnh Hồ Chí Minh và treo cờ Việt Cộng tại Bolsa năm 1999. Rồi vụ đại hội toàn quân tháng 9/2003. Vân vân và vân vân.

Những trò lưu manh và phản bội nói trên đã đi vào tiềm thức Người Việt Tỵ Nạn.

Bây giờ bọn lưu manh đổi tên là Việt Nam Canh Tân Cách Mạng Đảng, để-tôi xin mượn cách hành văn của tên chó đẻ Hồ chí Minh ngày xưa “giả bộ xăng xe phản đối bạo quyền Việt Cộng là chủ của chúng nó, để cướp ảnh hưởng trong quần chúng, để củng cố nền thống trị bạo quyền”.

*Nhưng bọn lưu manh đã làm trò hề
Đã canh tân lại còn cách mạng.*

Canh tân và cách mạng là hai từ xung khắc nhau, trong ý niệm, trong thực tế, trong cứu cánh, cũng như trong hành động.

Canh tân (rénovation) hoặc cải cách (réforme) là thay đổi từ từ và ôn hòa một thực tế để thực tế ấy trở nên tốt hơn (changement en mieux). Còn cách mạng (révolution) là thay đổi đột biến, triệt để và bằng bạo lực (brusque et violent) để xóa bỏ một thực tế. (*)

Bọn Hoàng Cơ Minh không hiểu được sự khác biệt giữa canh tân và cách mạng. Hay lại dở trò bịp? Như trò bịp kháng chiến quốc nội với 10 ngàn quân kháng chiến mà ngày xưa? Hiển nhiên, bọn lưu manh chẳng bịp được ai. Trái lại, chỉ làm trò cười.

LỄ RA MẮT TẠI ĐỨC NGÀY 19/9/2004

Tôi có đọc các bài thuyết trình của buổi lễ ra mắt của đảng Việt Tân tại Tây Đức. Theo tôi, bài thuyết trình của ông Vũ Thư Hiên có trình độ và đỉnh đạc nhất. Ông đúng là một nhà văn, và một con người chính trị.

LS Trần Thanh Hiệp cũng có mặt trong buổi lễ, nhưng trái với sự chờ đợi của tôi, ông Hiệp không thuyết trình. Đó là điều đáng tiếc.

Còn những bài thuyết trình khác trong buổi lễ hôm đó? Toàn là hiều hi và rẻ tiền.

Riêng bài thuyết trình của hai ông Nguyễn Kim và Lý Thái Hùng, tôi xin nói ngay: hạ cấp.

Chúng ta thường nghe hai chữ “Noblesse oblige”, để nói về phép ứng xử của giới thượng lưu, giới có học hoặc con nhà dòng dõi.

Bây giờ, câu đó đã bị thay thế bằng câu “Décence oblige”.

“Décence oblige”, nghĩa nôm na là: đừng làm trò cười.

Đảng Việt Tân, đã làm trò cười khi đưa hai ông Nguyễn Kim và Lý Thái Hùng ra thuyết trình trước quan khách tại hội trường Urania Bá Linh. Một ông là chủ tịch đảng, một ông là tổng bí thư đảng.

Người ta có dịp nhìn thấy trình độ của họ. Một anh bạn ở Pháp gọi cho tôi, nói oang oang trong điện thoại:

“Tờ Rốt Kít” thứ thiệt đây, chứ không phải “I Tờ Rít” thứ thiệt đâu, toa đừng lầm.

Riêng tổng bí thư Lý Thái Hùng, chẳng những ông là nhà vô học chuyên chính thứ thiệt, mà còn là nhà vô sĩ chuyên chính cũng thứ thiệt. Cách đây khoảng 6 năm, lúc đó, ông Hoàng Cơ Minh đã chết được gần 10 năm, nhưng họ Lý vẫn quả quyết rằng chủ tịch “Hoàng Cơ Minh” còn sống và đang đi đó đây lãnh đạo kháng chiến quốc nội tiến tới thành công. Sao lại có thể có hạng người vô liêm sỉ và trắng trợn đến thế!

Tôi nhớ lại ngày xưa

Ngày xưa, những tháng đầu của năm 1946, tôi ở Thanh Hóa. Chẳng tôi nào tôi không theo người lớn đi tập hát cách mạng hoặc đi nghe học tập chính trị.

Tối hôm đó học tập về bác Hồ. Chủ tọa là một anh lái lợn, tức vô học chuyên chính thứ thiệt. Anh ta quả quyết đã trông thấy mắt bác Hồ có bốn đồng tử. Cả phòng họp nhao lên. Người thì nói mắt bác Hồ chỉ có hai đồng tử như mọi người khác, người thì nói mắt bác Hồ có 6 đồng tử, một ông du học sĩ già thì quả quyết mắt bác Hồ có tất cả 9 đồng tử, nói xong tỉnh bơ. Phòng họp cười nói như cái chợ, nhất là mấy bọn thanh niên đứng cuối phòng. Cuối cùng, anh lái lợn vỗ vỗ hai bàn tay vào nhau, tuyên bố chấm dứt thảo luận để bỏ phiếu. Anh ta hô lớn: “*Ai đồng ý nà mắt bác Hồ có bốn đồng tử thì dơ tay nê?*” Cả phòng họp đều giơ tay lên. Anh lái lợn bèn tuyên bố: “*Tất cả đồng bào đã đồng ý nà mắt bác Hồ có bốn đồng tử, vậy tôi tuyên bố nà từ nay mắt bác Hồ có bốn đồng tử, ai chống nại thì nà Việt gian phản động*”.

Tôi kể chuyện này cho anh bạn Paris nghe. Anh ta nói oang oang trong điện thoại: “*Toa trông ảnh có giống không? Không nê đồng chí Ný Tổng Bí thư của chúng ta nại nà con anh nái nợn à? Vô ný?*”.

Về lễ ra mắt của đảng Việt Tân, bạn bè hỏi tôi. “*Tại sao đảng Việt Tân không ra mắt tại Paris, mà ra mắt ở Đức?*”

Tôi nghĩ: nên hỏi: “*Tại sao Đảng Việt Tân đã không dám ra mắt tại Paris?*” “*Hỏi, tức là trả lời.*”

Ở Mỹ, đảng Việt Tân đã phải chui rúc ra mắt mũi tận miền Bắc Seattle khi họ cò gáy. Họ không dám ra mắt tại Cali, nơi được coi là thủ đô Người Việt Ty Nạn. Tại Cali, năm 1999, Trần Trường và bọn đồng lõã đã bị đồng bào ta đũa đánh và nhổ đờm vào mặt khi trưng ảnh giặc Hồ và treo cờ nước vỏ lựu máu mào gà tại khu Bolsa.

Bọn đồng lõã trong vụ Trần Trường năm 1999 là ai? Xin thưa: mặt trận Hoàng Cơ Minh, nay đổi căn cước là đảng Việt Tân.

LS Nguyễn Văn Chức

Nguồn: Internet E-mail by ddeb chuyển

*Đăng ngày Thứ Ba, April 25, 2017
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTB/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH*